

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Sorenskriver paa Færøerne.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 987.)

Der var til denne Behandling intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold fattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Spalte 545)

ansaaes vedtaget uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Dphævelse af Forordningen af 11te November 1791, § 4, Litr. h.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ogenbøll: Derfom de Herrer have fulgt Forhandlingerne i det andet Thing om det Lovforslag, som nys er vedtaget her ved 2den Behandling, Lovforslaget om Kontorholdsvederlag til forskellige Retsbetjentembeder, ville de have lagt Mærke til, at Anledningen til, at nærværende Lovforslag er fremkommet, var Forhandlingerne om en senere udstemt § 5 i denne Kontorholdslov. Denne § 5 indeholdt et Forslag, der gjentagende er fremkommet fra den høitærede Justitsminister om, at Retsbetjentene skulle have deres Portoudgifter efter Regning. Der var endel Medlemmer i Folkethinget, som ønskede dette Forslag gennemført, navnlig af den Grund, at man formentlig, at der fandt en oversflødig Brug Sted af en fra gammel Tid tilstedeværende Ret til at forsende Breve med Sognebude — eller hvad jeg nu skal kalde det — en Ret, som jo aabenbart efter den Udvikling, Postvæsenet har faaet i de senere Aar, ikke er tidsvarende. I denne An-

ledning stillede nogle Medlemmer i Folkethinget et Forslag om, at denne Ret, som hjemles i Forordn. af 11te November 1791 § 4, Litr. h, skulde bortfalde. Forslaget blev ogsaa vedtaget i Folkethinget med en ikke saa lille Majoritet — saavidt jeg husker, 38 Stemmer mod 24 eller noget Lignende — men ved Afstemningen over selve Paragrafen, med hvilken Forslaget var sat i Forbindelse, blev Paragrafen forkastet. Derpaa indbragte nogle enkelte Medlemmer det Forslag, som vi nu have til Behandling, og som i sin Korthed gaar ud paa at ophæve Bestemmelsen i Forordn. af 11te November 1791 § 4, Litr. h. At denne Ret fra ældre Tid, som navnlig Retsbetjentene have haft til ved Sognebud at sende kongelige Embedsfiger, som de kaldes i Forordningen, er bleven benyttet, selv efterat Landpostvæsenet har faaet en saadan Udvikling, at den skulde synes oversflødig, det finder efter min Mening sin Undskyldning dels i, at det vistnok mange Steder har været en gammel Sædvane, at der har været indført en bestemt Ordning med private Landpostbude, som man er vedbleven med, og dels kan jeg ikke fragaa, at dette Forshold ogsaa vistnok har været noget begrundet i den uslybdestgjørende Maade, hvorpaa Lovgivning tidligere har tilbøjet Embedsmændene Portogodtgjørelse. Portogodtgjørelsen er jo et varierende Bølsø, som bestandig stiger, eftersom Forretningerne stige, og naar man nu tidligere har set ikke en, men flere Gange, at man, uanset at en Embedsmand til Quid og Skilling har dokumenteret, hvad han har lagt ud i Porto, alligevel fra Lovgivningsmagtens Side ved at fastsætte Portogodtgjørelsen har sagt: „Ja, det er for Meget, han kan skrive noget Mindre“, eller hvad Maisonnement man nu har brugt — jeg har aldrig kunnet forstaa det — kort sagt, naar man har knuppet af i den bevislige, dokumenterede Udgift, saa at Embedsmændene have maattet tilskyde det Manglende, saa kan man ikke fortaente dem i, at de have benyttet deres lovhjemlede Ret til denne gamle Forsendelsesmaade. Det blev oplyst af et æret Medlem i det andet Thing, at der har været Embedsmænd, der have haft et aarligt Tab af 128 Kr. Det er ganske vist ikke nogen stor Sum, men for en svagt lønnet Embedsmand er det ikke altid noget ubetydeligt Bølsø, og at han saa har benyttet sig af sin Ret til at benytte Sognebude, er der jo i og for sig ikke Noget at sige om. Det blev sagt i det andet Thing, at det væsentlig var de sportellønnede Embedsmænd, der havde brugt denne Fremgangsmaade. Det er nu en stor Misforstaaelse, desformodt at de sportellønnede Embedsmænd netop ikke faae noget fast Kontorholdsvederlag, men skrive Alting paa Regning, som de faae godtgjort af Statskassen. Det er blot en Bemærkning, jeg vil gjøre for at